

EL POBLE CATALA

5 Cts. PREUS DE SUSCRIPCIÓ sense participació a la nostra BIBLIOTHECA CATALUNYA Y NACIONES IBERICAS. 4 pàgines trimestrals 8 pàgines trimestrals ANY IV Barcelona, dimars 15 d'octubre de 1907 NUM. 607 REDACCIO Y ADMINISTRACIO: PLASSA SANTA AGNA, 17, PRAL.-TELEFON 723 PREUS DE SUSCRIPCIÓ y a un volum trimestral la nostra BIBLIOTHECA CATALUNYA Y NACIONES IBERICAS. 150 pàgines cada any 500 pàgines trimestrals Cts. 5

OBSEQUI HUMANITARI

Les persones que sofreixen Neurastenia, Clorosi, Inapetencia, Debilitat general, palpitations del cor, y demés malalties nervioses, recobraran ràpidament la salut per-
FOSFO GLICO-KOLA
duda ab el Domènec, que recomana els metges més eminents.—**STRENGTHENERS** GRATIS una mostra d'aquest MARVELLOUS TONIC RECONSTITUTANT (en elegant caixa metàl·lica) a tota persona que ho solliciti del autor Dr. B. Domènec.—Ronda de Sant Pau, 71, farmacia.—BARCELONA.

PIANOS CHASSAIGNE FRERES

PARIS, 1900: Medalla d'Or
LIEGE, 1905, Diploma d'Honor
AL COMPTAT * A PLASSOS * LLOGUER
Passeig de Gracia, 84, ent.—BARCELONA



D. JOSEP CUSPINERA Y PORRODON

ha mort, havent rebut els Sants Sagraments y la Benedicció Apòstòlica
(E. P. D.)

Sa afilida esposa donya Eulària Sarri, fills Albert y Josepa, fill polític don Francisco Romeu Bonastre, néts, germana, cosins, nebots y demés parents, participen a sos amics y coneguts perdua tant sensible y els preguen tinguin present al difunt en ses oracions y se serveixin assistir avui dimars, a les deu del matí, a la casa mortuoria, carrer de Junqueres, 16, pera acompanyar el cadavre a l'Església parroquial de Sant Francisco de Paula, y d'allí a sa darrera estada.

NO'S CONVIDA PARTICULARMENT

L'Emm. y Rvdm. Sr. Bisbe de Barcelona, s'ha dignat concedir 200 dies d'indulgencia per cada acte de devoció en sufragi de la seva ànima

LA SENYORA D. MERCE CASAS Y CATALA

DE BASSEGODA

mori e: 23 del passat setembre, havent rebut els Sants Sagraments
(A. C. S.)

Sos espòs el doctor don Ramon E. Bassegoda, fill, cunyats don Joaquim y don Bonaventura Bassegoda, cunyades donya Josepa Bassegoda y donya Elvira Musú, tia, cosina, nebots, cosins polítics y demés parents, preguen als seus amics y coneguts encomanin a Déu l'ànima de la difunta y se serveixin assistir als funerals que en sufragi de la mateixa se celebraran demà dimecres, dia 18, a deu hores del matí, en l'Església parroquial dels Josepets (Gracia).

LES MISSES DESPRES DE L'OFICI I A SEGUIR LA DEL PERDÓ
El dol se dona per despatit

ROBUSTINA

DURAN Y ESPAÑA

INCANDESCENCIA "AUER" PEL GAS

Instal·lacions gratuïtes dels nous becs INTENSUS Y ECONOMIC per abona ment mensual de la conservació

Fàbrica y oficines 88-Batlle-88 • TELEFON 1,246 • 15-Rambla del Mitg-15

Dr. Perearnau dels Hospitals de París. Especialista. Ronyó y Vies genitourinàries. Bruc, 6, pral. (Junt Trafalgar). De 11 a 12 y 3 a 6.

GARGANTA, NAS, OIDO. DR. SUNE MEDAN, dels Hospitals de Berlín. Diputació, 305, pral. (vora Lauria).—Consulta de joies a una y de tres a sis. Festius, de nou a deu.

OLIS FINS MARISTANY

DR. C. COSTA Especialista en malalties de la gola, nas y orelles. Consulta de 2 a 5 y dies de festa de 11 a 12.—Corts, (Gràvia, número 636, primer (prop del Passeig de Gracia).

ALELLA VINÍCOLA

SINDICAT DE CULLITERS
Aviat posarà a la venda sos productes.

DE NOSTRA COL·LABORACIÓ
Paris-Barcelona

De pintura catalana

Arta que sembla que l'ofici de català està d'alça, esperant que'l suplantí l'ofici d'espanyol, com a les successives èpoques de les estrelles den Bretón, de la capetilla del soldado, y dels ultimatus als Reata Units, tino de parlar aquí del respectable contingut que porten alguns artistes catalans en el Salon d'Automne d'aquest any.

de predicar, avui hals d'escriure quelcom sobre lo que té més valor quel patriotisme polític.

Aquest any alguns artistes catalans han fet envios interessants en el Salon d'Automne de París, l'Anglada, en Castelló, en Píchot y en Sunyer.

Per l'efors colossal den Sert es difícil formar-se una idea exacta del seu talent y de la seva personalitat. En una època en que domina la preocupació de la llum, la dibuixa del color, arribant molts a creure que la llum no existeix, l'obra den Sert produeix una sorpresa gran. En l'actual Saló, com en qualsevol altra exposició francesa, té de fer l'efecte d'un intrús, d'un artista que ve ab una canó que va contra la corrent. Pot molt bé ésser un artista, sinó quel temperament o'l geni són les causes de que aquelles visquín y perdurin. En els amors de l'art modern els dibuixos y les teles den Sert els tenen de semblar un art arqueològic, quelcom renyit ab la visió clara y vibranta de la vida; y els que tinguin una concepció històrica de l'art hi trobaran una ausència d'ingenuitat y de simplicitat. Perquè l'art den Sert és un art savant, un art d'erudit, recorda principalment lo claustrí, és un art susceptible d'agradar als tractatistes de l'estètica que sostenen que ab la pintura's poden expressar idees, y que l'art superior és aquell en que'l contenen la filosofia y la bellesa. Aquesta concepció de l'art és l'oposada a la del nostre temps, per xò per comprendre y sentir el treball den Sert s'ha de fer abstracció de totes les idees que impersen en l'ambient estètic d'ara. En Sert és un pintor d'idees. No oblidu que quan se diu "pintura literària" se vol condemnar l'obra d'un artista a una escola, com la preraphaelista per exemple, que ha sacrificat el color al dibuix, a la línia y als prejudicis estètics, literaris y religiosos.

Es veritat que tots en tornem de lo que feren en Dante Gabriel Rossetti, en Burne Jones, en Holman Hunt y fins a cert punt en Watts, passantnos ab tots ells lo que li succeia an aquell crític anglès que deia que els quadros den Rossetti li agradaven molt... quan n'estava lluny.

Generalment quan se busquen idees en les obres d'un pintor es perquè's procura reemplaçar ab elles lo que s'hi troba a faltar de qualitat pictòrica. Les teories venen a pendre'l lloc de l'emoció.

Molts condemnem l'obra den Sert perquè no demostra un colorista, però estàn més equivocats encara pels que vagin a demanar arguments a l'escola veneçiana pera explicar la seva pintura. No's pot fer un retrat d'un artista perquè no s'emborrassa ab el color. En cambi s'ha d'exigir que la seva obra sigui adequada a aquell que l'ha destinada.—Y aquí està una de les majors aprensions que m'inspira lo que en Sert exposa al Salon d'Automne.

Quan un ven el conjunt no pot figurar-se que l'obra aquella pugui decorar una catedral. Per més llibertat que's concedeixi a un artista y per més prosaica que sigui una catedral, com ho és certament la de Vio, no veig que l'interpretació que en Sert dona a la religió tingui cap caràcter místic ni cristià.

L'art den Sert és un art de mandarí. En té una concepció aristocràtica de la existència, y la seva interpretació de la religió és com la que podia tenir un membre de la família dels Borgies. En la vida espiritual dels quals està composta d'una serie intermitenta de fies de Sant Joan.

Però, no volent incurrir en el defecte

nifestació del devenir de la forsa. Els artistes nitzolans que feren la seva anarocràstica Pan tenen un eco en l'obra den Sert. La seva apologia de la forsa és l'extrema oposició a l'interpretació quasi infantil que en Verdader donava de la religió cristiana. An els que creiem que aquesta està en pla capvespre, ens són indiferents amdues interpretacions, però es oportú fer constar que la patria del poeta francès Jacinto Verdader, descendent del Giotto, comptarà ab una interpretació borgiesca y nitzolana de la religió de la pietat (7), lo qual para'l historiadors catalans futura deura semblar una prova convincenta del triomf de l'esperit vigatà a Catalunya, en oposició a les aspiracions de l'humanitat moderna.

L'Anglada és el pintor de la voluptuositat. Ell no té d'inventar cap teoria pera defensar la seva obra. Els colors, les figures, les robes, els cels, les montanyes parlen per ell. Les associacions que sab donar a les formes de vida vibrans ab forsa, ab relleu, y lo que és millor, acorrefien. Les seves escenes no comuniquen el plaer dels quel pintor ha sentit davant de la existència. Aquelles noies veneçolanes que van vestides com divinitats índies, lluit joies esplendoroses a tall de dides de luxe, demostren estar contentes de l'admiració que sembren per tot arreu, saben que són hermoses, y no se n'extranyn, puix ho troben natural. La seva distinció heràtica no's repel, sinó que ens invita a anar a la festa pera la qual s'han posat els joells contencians y els vestits de Mare de Déu. L'art de l'Anglada és ben personal. En una sala francesa, l'escala de son color y de sa elegancia hi porta una riallada serena, un eco del Mediterrani assolat que's recordés de l'Asia. Fins quan ha pintat llocs de decadència o víctimes de la civilització parisenca ho ha fet ab una simpatia humana que n'infundia atracció vers aquells esclafats femenins que paguen car el dot de la bellesa.

Alguns disoutiran el procediment de l'Anglada, ell que té tots els recursos de l'ofici: potser li retreuran el defecte oposat a el den Sert, el de desorientar la línia al color; però opm que ningú pot dir li que cada cosa no estigui al seu lloc, la seva voluptuositat de colorista li fa trobar l'expressió sense haver de traír a la veritat. Es un poeta que no vol desertar la naturalesa. D'aquí ve potser la principal originalitat de l'Anglada: ell no contínu l'obra d'uns altres, no explota el prestigi de l'escola espanyola, com tampoc inulta als impressionistes, sinó que dona una nota ben personal y característic en la que una interpretació plena de la vida va acompanyada d'una varietat de recursos extraordinaris.

En Sunyer és el pintor de l'intel·lectual. Ab ell l'intel·lectualisme és lluny y la voluptuositat cedeix el pas als els sofriments que deixen posat a l'ànima. Hi ha correspondència entre'l concepte de la vida d'un pintor y la seva manera d'interpretar-la. En Sert s'ha educat en el mandarí; l'Anglada és una forsa de la naturalesa asseada dels plaers infinits

que l'espera del món dona; en Sunyer és el poeta intuitiu que ha natat coratjament en el mar insondable de l'urb la qual no és més que la piràmide de la riquesa regada per l'esforç penós de la massa anòmla.

Lo que'l caracterisa és la sobrietat, el cercar sinocera y honradament una impressió viventa sense escamotejar les dificultats. Y la seva simplicitat de medis, aparellada ab distinció, refinada, fa l'encís dels seus interiors, dels seus retrats, y sobre tot d'eixos carrers de París y jardins de Versalles, que són poemes viscuts. Abans que l'Steinlein transportés a la pintura sos maravillosos mèrits de dibuixant, comentador clàssic de la nostra societat, en Sunyer havia pres la bellesa d'eixos multituds inconscients que són el ehor en la tragedia social. En els seus alguns forats pobla de rapins y de la fauna que practica l'amor boemí, s'hi veia la tristesa dels erupescels urbans en que les llargues de les coses desapareixen davant de les concepcions dels triomfadors y de la resignació dels vants. Són hormones les seves fases de Montmartre, quan per damunt del desfil de minidelles, planadores, nocives, crinquibilles innocents, o parents y beures d'apaches d'eixes existencies que no salden mai els comptes pendents en la societat, resalta la gran taca opalina que fa'l Sagrat Cor sobre un fons de nuvolada, eixa taca a la que estem tant acostumats y que'm fa l'efecte paradoxal de un vigilant discret ocultant son malhumor al veure que l'humanitat està prescindint de tot lo que ell representa. La seva arquitectura no's interessa. Es la seva llum tornassolada lo que'l fa contrastar ab el Montmartre del viol raller y d'aurat.

Els carrers canalles que comuniquen aquell barri ab el centre, empori de la frivolitat y de l'especulació, ningú els ha sentit millor que en Sunyer. Per xò mereix el títol de poeta que li ha donat, poeta sense teories, puix ja n'ha tingut prou ab la que naix ab valor d'eternitat per haverse fregat feréstegament ab la existència dins la ciutat embolhada, la missió de la qual es esmorrar la sensibilitat d'aquells que al deixar-se temptar pels seus cants de sirena obliden l'eterna cançó interior, que és la d'intel·lectual, única font pera la creació artística.

En Sert, l'Anglada y en Sunyer són catalans, no obstant, no's pot dir que'l llur art sigui català ni que hi hagi cap fil·lació a establir entre la llur obra y lo que s'ha fet a Catalunya abans d'ara. Això no's treu ni afegix cap mèrit. Els que volen estudiar la producció literària y artística aprenen o construeixen teories, sistemes y mètodes. Pera sentir la bellesa no's necessita res d'això: n'hi ha prou ab estar dotat de sensibilitat. Així mateix lo que exigeix a l'obra d'art es que tingui quelcom humà, sigui d'allà ont se vulgui; si un artista català ho posseeix restarà per tal condició més que no pas si es convencionalment català sense cap humanitat.

Però poc més d'un any després, al començar el present, l'autor ha pres venja ab la "Serenada italiana" que va tenir un èxit mal vist. El públic va acompanyar al mètro a sa casa, després del concert, y totes les orquestres y acústiques d'Alemanya, y dels Països Baixos l'han executat ja. Les edicions de l'obra s'agoten ràpidament y no hi ha record d'una venda semblant. Unanimitat ragnosa el món musical que aquesta obra és una fía del moviment modern.

Se considera a Reger com la naturalesa musical més gran d'avui dia, com no n'hi ha d'altre. Es tal vegada l'única dels vivents que s'ha salvat de l'il·legitim maritadge en que avui viuen la música y la literatura: és el sol que té potencia pera concebir, y produir música pura; no hi ha cap altre que, d'intel·lual món modern procedeix directament des Bach, passant per Beethoven y Brahms.

(Extrat d'un estudi de Richard Braungard.)

En el concert d'aquesta nit l'Orquestra Filarmònica Barcelonesa ens donarà a conèixer la suadita serenada italiana, tant interessant per lo que queda dit, com per ésser l'última hora del moviment musical.

Agredimo, doncs, al mestre Lussalle.

També coneixerem el preludi "Valdemar Dase", primera fruita den G. Teller, qui ha pres per assumpte un poema de l'Andersen, que aquell mateix resumel així:

PRELUDI

En sent la nit, Valdemar Dase sortí encara pera contemplar son vell castell arruïnats allí, en el repòs de la nit, girà una mirada per tot el passat de sa vida.

El record d'infant omplienaven son cor d'una dolça melangia; les lluites de la vida, els fets gloriosos que realitzà en un temps, ara atigien la seva ànima; ja tot passat: la gloriola memòria de l'heroe enrunada com son opalini...

Y corrent en sa vida, per tot troba: fessor y amarg pens, sols veu en sa llarga historia un punt lluminós que brilleja al lluny. Oh llum divina! Oh, eterna record de l'amor que ompliren de consoli els dítims moments d'un heroe...

Quan Valdemar Dase sortí de sa contemplació, ja era l'aurada; els aucells cantaven en el bosc, la natura s'esveltava, y allí, en la solitud, enfront de son castell, Valdemar Dase morí, morí a l'hora en que la llum naixia...—C. Folch.

ECOS

A quèstió del Marroc va prenent un nou aspecte. Els elements de Casa Blanca han quedat nús de rebals y el general Drude s'entredir dirigint excursions recreatives pera perseguir enemics que no existeixen, a l'objecte de justificar la permanència de l'exèrcit d'ocupació y for, a la vegada, d'espantall, pera la consecució de les peticions franceses al pobre Abd-el-Azis.

El petit-per ara—obstacle de la Conferència de Algiers, va defugint, hàbilment, en Ciemen-oceu, procurant la complietat d'Espanya en els sacrificis o en els actes de compromís internacional y, alimany, després, quan se tracta de re-entitir la gloria o el benefici.

Y es tant evident aqueix deslleil procedir, que el fet mateix de la visita de l'emissari francès a Rabat el corroborava.

Per què M. Regnault no s'hi ha presentat acompanyat del nostre representant, d'avant del soldat? No varen ésser Espanya y Fransa nomenades, juntes y mancomunadament mandataries, de les potències en l'Acta d'Algiers?

No n'hi hem enviat, també, de soldats a Casa-Blanca, y no n'hem sofert igualment de perjudicis?

Y no dic això, perquè entengui quel Govern havia de treballar pera que anessin de Brussel ab Fransa. Crece que, en aqueix assumpte convé que ens en apartem, y que en Maúra ha ençertat més l'estudi de la qüestió del Marroc quel del projecte d'administració local. Però'm limito a exposar un fet que demostra, quan menys, l'egoisme de la nació aliada.

Per altra part, no corre cap pressa que en Lliberia abandoni Tànger. Així com així, pocs coses de bo hi podrà realisar a Rabat. Abd-el-Azis no's tem ni estimar nostre auxili en la lluita civil ab l'Alad, y ens ha perdut l'efecte que'ns portava. A ben segur preferiria que no'l maragessin.

La volta la llibre's donarà experiència y, en el pervindre, seguirem altres viaranyas pera intervenir d'un modo efectiu a l'Àfrica.

De totes maneres, s'ha de fer constar, perquè revela un símtoam consolador, quel bon sentit ha predominat entre alguns dels elements que dirigeixen la política espanyola.

La Real Sociedad Geográfica de Madrid, per la seva banda, en una de les darreres sessions, va aprovar aquesta conclusió:

"La Real Sociedad Geográfica aplaude la conducta del Govern en qu'no procura que se cumplan los acuerdos de la Conferencia de Algiers, y en cuanto tiende a mantener la integridad del imperio marroquí hace votos para que en breve lleguen a un acuerdo las potencias signatarias del Acta de Algiers, a fin de proceder a la evacuación de la zona de Casa-Blanca, quedando solo en esta última plaza las fuerzas de policía que determinen las acti aliadas."

Cal mencionar, per això, una nota discordant. En la reunió dels demòcrates celebrada la setmana passada en el saló de preasupostos del Senat, en Cunejias va fer el Reparat. Vingú a dir, en un paragraf d'estil ambològic, que no està conforme ab el criteri abstencionista y que vol discutir l'assumppte al Congrés "para evitar que al asomarse España a la política europea después de prolongada abstención, quedara para siempre aislada de nuestras legiti aspiraciones."

Però no'n fets gaire abal de les teories intervencionistes den Cunejias que ja's construïren en el, una mania. Fa temps que les preloixes per arribar a la presidencia del Consell de ministres y no's mou mai de la prolongada abstención.

Max Reger



Nasqué en Reger a Brand (Oberpfalz) no lluny de Vuirz de la patria de Gluck, el 19 de març de 1873. El seu pare era'l modest mestre de música del poble, y sentia tan fonsament admiració per en J. S. Bach, que's pot dir que hi tenia consagrada casa y família, ab les seves individualitats havien constituït una petita orquestra dedicada no més que a les obres del gran compositor.

Des d'extrany que s'equies fossin l'aliment intel·lectual den Reger en sa infantesa, donant-li orientació decisiva pera tota la vida.

Després va fer en Reger els seus estudis en l'Institut de Wúrttemberg, es un art suacretoria de Sonderhausen y de Wübbaden, ab la profunditat propria dels germànics, havent lograt interressar desde la primera moment al celebre músicogrf Riemann, que li va donar als anys de lliçens, fent den Reger un músic, un organista y un pianista solíssims y a més de gran personalitat.

En 1890 va donar a conèixer en Reger sa primera obra, una sonata pera violí y piano, y desde aleshores no ha deixat de produir d'un modo por-tant el seu virtuosisme de concertista d'orgue y piano, ni tant menys d'un any 1896 y 1897 que tingué de prestar el servei militar.

En 1891 tingué lloc sa presentació al públic y tot seguit va reóber l'Alemanya, d'un cop a l'altre, Austria y Suïssa, adquirint gran renom, sobre tot en l'especialitat d'acompanyant de cantants.

El poder temperamental den Reger se troba servit per una activitat en tots els ordres verdaderament asombrosos. Encara no havia finit els seus estudis en el Conservatori de Múnic que ja dirigia el cor y orquestra, donant concerts de tota mena y escrivint alhora música de tota classe.

El nom den Reger s'ha popular ben promptament. El poder temperamental den Reger se troba servit per una activitat en tots els ordres verdaderament asombrosos. Encara no havia finit els seus estudis en el Conservatori de Múnic que ja dirigia el cor y orquestra, donant concerts de tota mena y escrivint alhora música de tota classe.

Això va posar al davant del "Chor Porgess", respectat associació constituïda pels elements més distingits de Múnic, y, malgrat els seus pocs anys, desde'l darrer ocupa l'alt càrreg de Director en el Conservatori de Múnic.

Ja delxem indicia la portentosa fecunditat musical den Reger, qui al present està treballant l'op. 107, essent de notar que moltes de les obres que porten un sol número, tenen vuit, deu y fins setze composicions.

L'orgue té un sentit, de les quals es la més popular una "fantasia y fuga" sobre'l nom den Bach, y la més grandiosa la "fantasia simfònica". De música de camera ha fet dos quartets, dos quintets, dos trios, dues sonates pera violí, una notable suite en estil antic (op. 33), una sonata pera violoncel·lo, dues pera clarinet, altra pera violí y altres.

Els seus liders són tant nombrosos com celebrats, lo mateix que la música coral composta de tota classe de cantants, corals, fagues, fantasies, variacions, etc., arribant a crear nous tipus, com el que s'anomena "legenda".

Això sense comptar que tot produint lo seu, arrega y propaga lo d'altres, com les obres den Wolf y den Bach, de qui la edicions definitives.

Y fins dominat'l genre didàctic, havent escrit un quadern de "Modulacions" que, ab tot y esser petit, és mirat com un monument de la ciència musical.

En cambi les obres orquestrals són poques, dues solament, no perquè careixi de modis ni d'aptitud, sinó pel respecte que professa al genre.

La primera és la "Sinfonietta", que va estronar el 3 d'octubre de 1905 a Múnic, baix la direcció den Mod. Se la considera com un portent de genialitat, que serà estudiat minuciosament; però estèticament, és una equivocació tant gran, quel públic, ab tot el fervor que sent per en Reger, la va refusar ruidosamente.

LES INONDATIONS



[illegible]

posats als perills de les creixudes dels rius. Si els ministres presentessin projectes i no els n'hi hagués, seria una gran falta de respecte a la llei, però avui, després d'haver estat el governant els que tenen la culpa de tot el que passa.

El senyor RODES s'adreça a les manifestacions dels anteriors oradors i demana que el Govern per la seva responsabilitat pel desbordament del Segre.

També fa peticions d'auxili per la demolicion dels respectius districtes els senyors MILA, RIUS i BERLANGA.

El senyor BESADA, contestant a preguntes dels oradors precedents, defensa al Govern dels atacs que se li fan dirigit.

Respecte a la canalització del Llobregat diu que l'expedient incoat en 1903 se paral·litzà perquè el Sindicat de propietaris i interessats, que la llei exigeix per la seva construcció, no l'ha donat encara, encara no s'ha constituït.

Diu que les projectes d'obres públiques aprovats i que no s'han executat a Espanya ascendeixen a 500 milions de pessetes.

Oferint portar un pla de prestatge d'obres per procedir a l'execució de les més urgents com ha fet recentment a Múrcia.

El senyor MATRA inverteix manifestant que el Govern se condonà de la desproporció entre els despeses i els mitjans, davant les grans desgràcies que aquests dies entrasten als pobles inundats, i enrobustint lo dit pel senyor BESADA, afirma que el Govern farà lo que pugui per remedi aquests males.

Al·ludint que, per a que les autoritats governatives puguin atendre a totes les regions damnificades, als auxilis necessaris el Consell de ministres ha acordat ampliar a 1.250.000 pessetes el suplement de crèdit que l'altre dia demanà el ministre de la Governació al Congrés.

El decret el farà arribar demà i el Govern mateix se l'incorporarà a les Càmbras.

El senyor BESADA acompanya el Director general d'Obres públiques marxa a Catalunya per apreciar de prop els danys.

El senyor SOLER i MARCH dona les gràcies i diu que acompanyarà en son viatge al director d'Obres públiques.

El senyor BERTRAN i MURILLO després de donar les gràcies per lo que el Govern fa, fa un resum de la formació del Sindicat a qui ha ajudat el ministre.

La presidència s'hi oposa, però després d'algunes fustes hi accedeix, i el senyor BERTRAN i MURILLO explica clarament perquè no s'ha constituït el Sindicat.

El senyor BESADA acompanya el Director general d'Obres públiques marxa a Catalunya per apreciar de prop els danys.

El senyor SOLER i MARCH dona les gràcies i diu que acompanyarà en son viatge al director d'Obres públiques.

El senyor BERTRAN i MURILLO després de donar les gràcies per lo que el Govern fa, fa un resum de la formació del Sindicat a qui ha ajudat el ministre.

La presidència s'hi oposa, però després d'algunes fustes hi accedeix, i el senyor BERTRAN i MURILLO explica clarament perquè no s'ha constituït el Sindicat.

El senyor BESADA acompanya el Director general d'Obres públiques marxa a Catalunya per apreciar de prop els danys.

El senyor SOLER i MARCH dona les gràcies i diu que acompanyarà en son viatge al director d'Obres públiques.

El senyor BERTRAN i MURILLO després de donar les gràcies per lo que el Govern fa, fa un resum de la formació del Sindicat a qui ha ajudat el ministre.

La presidència s'hi oposa, però després d'algunes fustes hi accedeix, i el senyor BERTRAN i MURILLO explica clarament perquè no s'ha constituït el Sindicat.

El senyor BESADA acompanya el Director general d'Obres públiques marxa a Catalunya per apreciar de prop els danys.

El senyor SOLER i MARCH dona les gràcies i diu que acompanyarà en son viatge al director d'Obres públiques.

El senyor BERTRAN i MURILLO després de donar les gràcies per lo que el Govern fa, fa un resum de la formació del Sindicat a qui ha ajudat el ministre.

La presidència s'hi oposa, però després d'algunes fustes hi accedeix, i el senyor BERTRAN i MURILLO explica clarament perquè no s'ha constituït el Sindicat.

El senyor BESADA acompanya el Director general d'Obres públiques marxa a Catalunya per apreciar de prop els danys.

El senyor SOLER i MARCH dona les gràcies i diu que acompanyarà en son viatge al director d'Obres públiques.

El senyor BERTRAN i MURILLO després de donar les gràcies per lo que el Govern fa, fa un resum de la formació del Sindicat a qui ha ajudat el ministre.

La presidència s'hi oposa, però després d'algunes fustes hi accedeix, i el senyor BERTRAN i MURILLO explica clarament perquè no s'ha constituït el Sindicat.

El senyor BESADA acompanya el Director general d'Obres públiques marxa a Catalunya per apreciar de prop els danys.

El senyor SOLER i MARCH dona les gràcies i diu que acompanyarà en son viatge al director d'Obres públiques.

El senyor BERTRAN i MURILLO després de donar les gràcies per lo que el Govern fa, fa un resum de la formació del Sindicat a qui ha ajudat el ministre.

La presidència s'hi oposa, però després d'algunes fustes hi accedeix, i el senyor BERTRAN i MURILLO explica clarament perquè no s'ha constituït el Sindicat.

El senyor BESADA acompanya el Director general d'Obres públiques marxa a Catalunya per apreciar de prop els danys.

El senyor SOLER i MARCH dona les gràcies i diu que acompanyarà en son viatge al director d'Obres públiques.

El senyor BERTRAN i MURILLO després de donar les gràcies per lo que el Govern fa, fa un resum de la formació del Sindicat a qui ha ajudat el ministre.

La presidència s'hi oposa, però després d'algunes fustes hi accedeix, i el senyor BERTRAN i MURILLO explica clarament perquè no s'ha constituït el Sindicat.

El senyor BESADA acompanya el Director general d'Obres públiques marxa a Catalunya per apreciar de prop els danys.

El senyor SOLER i MARCH dona les gràcies i diu que acompanyarà en son viatge al director d'Obres públiques.

El senyor BERTRAN i MURILLO després de donar les gràcies per lo que el Govern fa, fa un resum de la formació del Sindicat a qui ha ajudat el ministre.

La presidència s'hi oposa, però després d'algunes fustes hi accedeix, i el senyor BERTRAN i MURILLO explica clarament perquè no s'ha constituït el Sindicat.

El senyor BESADA acompanya el Director general d'Obres públiques marxa a Catalunya per apreciar de prop els danys.

El senyor SOLER i MARCH dona les gràcies i diu que acompanyarà en son viatge al director d'Obres públiques.

El senyor BERTRAN i MURILLO després de donar les gràcies per lo que el Govern fa, fa un resum de la formació del Sindicat a qui ha ajudat el ministre.

La presidència s'hi oposa, però després d'algunes fustes hi accedeix, i el senyor BERTRAN i MURILLO explica clarament perquè no s'ha constituït el Sindicat.

El senyor BESADA acompanya el Director general d'Obres públiques marxa a Catalunya per apreciar de prop els danys.

El senyor SOLER i MARCH dona les gràcies i diu que acompanyarà en son viatge al director d'Obres públiques.

El senyor BERTRAN i MURILLO després de donar les gràcies per lo que el Govern fa, fa un resum de la formació del Sindicat a qui ha ajudat el ministre.

La presidència s'hi oposa, però després d'algunes fustes hi accedeix, i el senyor BERTRAN i MURILLO explica clarament perquè no s'ha constituït el Sindicat.

El senyor BESADA acompanya el Director general d'Obres públiques marxa a Catalunya per apreciar de prop els danys.

El senyor SOLER i MARCH dona les gràcies i diu que acompanyarà en son viatge al director d'Obres públiques.

El senyor BERTRAN i MURILLO després de donar les gràcies per lo que el Govern fa, fa un resum de la formació del Sindicat a qui ha ajudat el ministre.

La presidència s'hi oposa, però després d'algunes fustes hi accedeix, i el senyor BERTRAN i MURILLO explica clarament perquè no s'ha constituït el Sindicat.

El senyor BESADA acompanya el Director general d'Obres públiques marxa a Catalunya per apreciar de prop els danys.

El senyor SOLER i MARCH dona les gràcies i diu que acompanyarà en son viatge al director d'Obres públiques.

El senyor BERTRAN i MURILLO després de donar les gràcies per lo que el Govern fa, fa un resum de la formació del Sindicat a qui ha ajudat el ministre.

La presidència s'hi oposa, però després d'algunes fustes hi accedeix, i el senyor BERTRAN i MURILLO explica clarament perquè no s'ha constituït el Sindicat.

El senyor BESADA acompanya el Director general d'Obres públiques marxa a Catalunya per apreciar de prop els danys.

El senyor SOLER i MARCH dona les gràcies i diu que acompanyarà en son viatge al director d'Obres públiques.

El senyor BERTRAN i MURILLO després de donar les gràcies per lo que el Govern fa, fa un resum de la formació del Sindicat a qui ha ajudat el ministre.

La presidència s'hi oposa, però després d'algunes fustes hi accedeix, i el senyor BERTRAN i MURILLO explica clarament perquè no s'ha constituït el Sindicat.

El senyor BESADA acompanya el Director general d'Obres públiques marxa a Catalunya per apreciar de prop els danys.

El senyor SOLER i MARCH dona les gràcies i diu que acompanyarà en son viatge al director d'Obres públiques.

El senyor BERTRAN i MURILLO després de donar les gràcies per lo que el Govern fa, fa un resum de la formació del Sindicat a qui ha ajudat el ministre.

La presidència s'hi oposa, però després d'algunes fustes hi accedeix, i el senyor BERTRAN i MURILLO explica clarament perquè no s'ha constituït el Sindicat.

El senyor BESADA acompanya el Director general d'Obres públiques marxa a Catalunya per apreciar de prop els danys.

d'art tenen l'leis que defensen aqueixes obres, excepte Espanya, Italia i la de després de 1821.

Se dol de que'l ministre hagi dedicat tot el seu discurs a defensar el dret d'un senyor a vendre's quadros del Greco.

Adverteix que totes les nacions tenen formulats els catàlegs monumentals de sos països. A Espanya's nomenaren fa tres anys dos o tres persones per això, de manera que a aquestes hores poden tenir catàlegs tot lo més als monuments d'una provincia. Sab quèlcom d'altre'l senyor ministre (Rialles).

Potser an aquest pas dintre de cinquanta anys s'haurà fet quèlcom de profit.

Acaba encoratjant al Govern a que's decideixi a reproduir el projecte de llei sobre exportació d'obres d'art, que's va a batre i portar un altre de nou.

Se sospèn aquest debat, quedant el ministre d'Instrucció pública en l'ús de la paraula per demà.

També queda aplassada per demà l'interpel·lació del comte de Romanones.

Juren càrreg alguns diputats, entre ells el senyor Torres Sampol.

Se posa a debat el projecte d'Administració local.

El debat d'Administració local

El senyor MORET demana la paraula per preguntar quin procediment se va a seguir en el debat d'aquest projecte per a que sigui ordenat.

A l'efecte fa algunes observacions.

El senyor MAURA contesta que creu que lo que'l diputat consideri digne d'especial atenció pot discutir-se s'ha de fer i opina que les esmenes deuen anar tractant-se per orde dels articles a que's refereixin.

Així, doncs, diu que aqueixes matèries que exigeixin major debat poden ampliar-se ab major nombre de torns i en les que no ho requereixin no necessita sortir-se dels límits ordinaris.

El Govern vol que's discuteixi conforme als desitjos de la Cambra.

Es proposa pel Govern que ara se discuteixi la totalitat i quan aquesta acabi se discuteixin els pressupostos, aplassant el debat de l'artíclol per quan s'hagin estudiat bé les esmenes presentades, sense que això impliqui cap abandó.

El senyor MORET diu que en nom de sos amics no s'atreveix a presentar d'una vegada totes les esmenes, perquè la presentació de totes dependrà de que se n'admetin d'altres.

El senyor CANALEJAS.—Ni nosaltres tampoc.

S'adreça a lo dit pel senyor MORET.

El senyor SALMERON proposa que's discuteixi la totalitat.

Després, com se feu ab la llei provincial, la totalitat dels títols, i dintre d'ells aqueixos articles que exigeixin debat per l'importància de la matèria.

Es demana se deuen discutir com marca el reglament, unides als articles a que's refereixen.

El senyor MAURA rectifica breument, oferint garanties per la discussió del projecte.

El senyor MORET creu en els bons desitjos del quefe del Govern, però tem, que, esmena darrera d'esmena, se faci inabordable la discussió del projecte, i no vol que després se pugui censurar a les oposicions.

No vol que'l dia de demà's puguin aplicar censures a les oposicions perquè discuteixin ampliant els articles d'aquesta llei, puix baix la presó d'aquesta menassa els liberals no podrien discutir.

El senyor MAURA insisteix en que'l Govern està disposat a consentir que la discussió sigui tant amplia com se vulgui.

El senyor DATO proposa que's discuteixi la totalitat ab l'ampliació necessària de torns i després ab l'artíclol primer les esmenes i aqueixos articles als que no s'hagin presentat esmenes se consideraran aprovats per l'assentament unànime de la Cambra. (Rumors.)

El senyor MORET proposa que després de discutir la totalitat el senyor DATO reunexi als quefes de les minories i en vista del resultat pràctic del debat anterior s'acordi la forma en que deu proseguir la discussió de l'artíclol.

El senyor DATO se mostra conforme ab això.

El senyor TORRES GUERRERO cedeix la paraula al senyor MORET.

El senyor MORET consum el primer torn en contra de la totalitat.

Comensa manifestant que entre'l projecte del Govern i el dictamen de la Comissió existeixen diferències, algunes de tal mena que s'hauria necessitat que nosaltres haguessim tingut temps per a un nou estudi.

Afirma que sempre havia pensat en dues lleis diferents: la municipal i la provincial. Deu donar-se llibertat a l'administració municipal, o no deu donar-senhi, però mai un terme mitg.

Diu que la paraula tula que sona en el projecte induïx a preguntar si's va a emprendre una empresa seria o si es van a reproduir totes les corrupcions que fins ara han existit.

Ara ha sorgit lo que'l senyor Salmeron nomena diferents nacions de la Diputació i la regió.

Ha arribat el moment d'expressar-se ab totes sinceritat, de dir la veritat, per a discutir i examinar, doncs d'aquesta qüestió que afecta a la societat espanyola, tots ne participem.

Insisteix en que'l projecte que's discuteix no es el del Govern, sinó el de la Comissió, i estima que es una desconsideració per al Parlament presentar un projecte ab grans modificacions sense tant sols explicar-les en un preàmbul de quatre paraules.

Això es incompreensible en un home tant parlamentari com es el senyor Sánchez Guerra.

Aludeix a les bases de 1903 i diu que en elles no hi figuraven les mancomunitats, però després en el projecte del Govern, en un article quansevul, se resolgué la qüestió del nomenament de delegats de les Diputacions per a aquestes mancomunitats.

Traba confusió la confusió dels articles que parlen de les facultats dels Ajuntaments i Diputacions per a la servei i obres públiques puix serveix—diu—ho es tot i la paraula es molt extensa de sentit.

Creu que no es compatible ab el règim de la mancomunitat constitucional representativa el sistema de federació que's vol implantar dintre de la península.

Demana a la Comissió que aclarixi les denominacions que's fan dels pobles per a otorgar-los els arcaïdes en una o altre forma.

Referint-se al nomenament d'arcaïdes recorda que en Sagasta s'oposà sempre a la destitució dels que havien sigut nomenats pels Guberns i que's lliberats per facilitar les funcions electorals dels contraris presentant les dimissions dels arcaïdes antics. Era precís arribar a l'últim estat de maura política per a que en les eleccions imperés la batèria, com ha coorregut en les darreres i per a que prevalgués la teoria de la destitució dels arcaïdes sostinguda pel Sr. Maura.

Se refereix a la campanya que'l senyor Oms constantment ha realitzat sobre'l nomenament d'arcaïdes, per estimar que aquest es assumpte de vida o mort per la marxa dels Municipis, i compara aquesta campanya ab lo que després ha vingut a exposar-nos en el projecte d'Administració local.

Recorda que desde que'l senyor Maura presentà'l projecte al Senat fins ara, ha sofert variacions.

La Comissió destitueix que deuen esser nomenats de real orde i això obedi a que tals nomenaments portin una espècie de sanció per a que d'exercir un càrreg que inspira verader confiança als països per les delicades funcions de la seva missió.

En paragrafs eloqüents fa l'apologia del càrreg d'arcaïde i explica com els antics demosten els arcaïdes per fer la seva salut voluntat en els pobles, i després planta l'antí arcaïde-corrector i exposa sa temença de que aquestes paraules, inspirades en el record de lo que foren els arcaïdes-correctors, servixin per pendres la llibertat i tot lo que ha portat el progrés, lo que hem portat nosaltres, els liberals, lo que hem portat per la revolució, ja que no per la propaganda liberal.

El projecte del senyor Maura suscita vella procediments, i no's pot veritablement afirmar que per aqueix procediment les masses neutres, les persones capesses, sortiran de sa casa per governar els Ajuntaments.

Demana independència per a's arcaïdes si se vol que's faci una gestió benèfica a la Administració municipal.

Diu que no veu llibertat ni progrés per la patria, si no naix de l'Administració municipal; si no's treu del magí del vulgo l'idea de manyspreu que's té envers el regidor.

Hem progressat en el poder judicial, però portem encara en el poder municipal ab una desastrosa Administració municipal? (Aplaudiments dels liberals.)

El senyor SANCHEZ GUERRA, president de la Comissió, li contesta començant per exposar el perillós honor que per a ell suposa discutir ab un orador de la eloqüència del senyor MORET.

Comença'l projecte del Govern a veure al Parlament sollicitat per les oposicions abans de que la Comissió el dictaminés i per això no hi ha cap desconsideració al Parlament en lo fet.

Se sincera dels atacs que li ha dirigit el senyor MORET per haver presentat el projecte ab grans modificacions, sense cap explicació.

Troba l'oglo que s'intel·lectua en aquest projecte les lleis provincial i municipal juntes, puix això en tres pàgines ab la constitució de l'Estat.

El senyor BURELL.—Doncs hegeixi S. S. l'artíclol 34 de la Constitució.

El senyor SANCHEZ GUERRA.—Jo erec que'l senyor Burell, que es molt bo d'imaginació i molt eloqüent, no trobarà diferència entre l'esmentat artíclol 34 i el text de la llei.

El senyor BURELL.—S. S. es un mestre; gracies per la lliçó, però hegeixi S. S. l'artíclol 34 de la Constitució.

(Rialles.)

El senyor SANCHEZ GUERRA.—Jo este disposat a discutir ab S. S. l'assumpte, però avui no'm va entretenir en això perquè puc fer una tina ab la que m'imposi'l projecte que estem discutint.

Afirma que aquesta llei en res trava l'autonomia dels Municipis.

Respecte a la tutela dels Ajuntaments diré que'l senyor Moret, en son projecte de 1905 la marcava clarament, i ara lo que fa en aquest projecte es proclamant impedir que els governadors, a l'ampar d'aquella tutela, treuen la llibertat als Ajuntaments.

Se sospèn el debat, quedant l'orador en el de la paraula per demà, se dona compte del despatx ordinari i s'aixeca la sessió a dos quarts de vuit.

El senyor BURELL.—S. S. es un mestre; gracies per la lliçó, però hegeixi S. S. l'artíclol 34 de la Constitució.

(Rialles.)

El senyor SANCHEZ GUERRA.—Jo este disposat a discutir ab S. S. l'assumpte, però avui no'm va entretenir en això perquè puc fer una tina ab la que m'imposi'l projecte que estem discutint.

Afirma que aquesta llei en res trava l'autonomia dels Municipis.

Respecte a la tutela dels Ajuntaments diré que'l senyor Moret, en son projecte de 1905 la marcava clarament, i ara lo que fa en aquest projecte es proclamant impedir que els governadors, a l'ampar d'aquella tutela, treuen la llibertat als Ajuntaments.

Se sospèn el debat, quedant l'orador en el de la paraula per demà, se dona compte del despatx ordinari i s'aixeca la sessió a dos quarts de vuit.

El senyor BURELL.—S. S. es un mestre; gracies per la lliçó, però hegeixi S. S. l'artíclol 34 de la Constitució.

(Rialles.)

El senyor SANCHEZ GUERRA.—Jo este disposat a discutir ab S. S. l'assumpte, però avui no'm va entretenir en això perquè puc fer una tina ab la que m'imposi'l projecte que estem discutint.

Afirma que aquesta llei en res trava l'autonomia dels Municipis.

Respecte a la tutela dels Ajuntaments diré que'l senyor Moret, en son projecte de 1905 la marcava clarament, i ara lo que fa en aquest projecte es proclamant impedir que els governadors, a l'ampar d'aquella tutela, treuen la llibertat als Ajuntaments.

Se sospèn el debat, quedant l'orador en el de la paraula per demà, se dona compte del despatx ordinari i s'aixeca la sessió a dos quarts de vuit.

El senyor BURELL.—S. S. es un mestre; gracies per la lliçó, però hegeixi S. S. l'artíclol 34 de la Constitució.

(Rialles.)

El senyor SANCHEZ GUERRA.—Jo este disposat a discutir ab S. S. l'assumpte, però avui no'm va entretenir en això perquè puc fer una tina ab la que m'imposi'l projecte que estem discutint.

Afirma que aquesta llei en res trava l'autonomia dels Municipis.

Respecte a la tutela dels Ajuntaments diré que'l senyor Moret, en son projecte de 1905 la marcava clarament, i ara lo que fa en aquest projecte es proclamant impedir que els governadors, a l'ampar d'aquella tutela, treuen la llibertat als Ajuntaments.

Se sospèn el debat, quedant l'orador en el de la paraula per demà, se dona compte del despatx ordinari i s'aixeca la sessió a dos quarts de vuit.

El senyor BURELL.—S. S. es un mestre; gracies per la lliçó, però hegeixi S. S. l'artíclol 34 de la Constitució.

(Rialles.)

El senyor SANCHEZ GUERRA.—Jo este disposat a discutir ab S. S. l'assumpte, però avui no'm va entretenir en això perquè puc fer una tina ab la que m'imposi'l projecte que estem discutint.

Afirma que aquesta llei en res trava l'autonomia dels Municipis.

Respecte a la tutela dels Ajuntaments diré que'l senyor Moret, en son projecte de 1905 la marcava clarament, i ara lo que fa en aquest projecte es proclamant impedir que els governadors, a l'ampar d'aquella tutela, treuen la llibertat als Ajuntaments.

Se sospèn el debat, quedant l'orador en el de la paraula per demà, se dona compte del despatx ordinari i s'aixeca la sessió a dos quarts de vuit.

El senyor BURELL.—S. S. es un mestre; gracies per la lliçó, però hegeixi S. S. l'artíclol 34 de la Constitució.

(Rialles.)

El senyor SANCHEZ GUERRA.—Jo este disposat a discutir ab S. S. l'assumpte, però avui no'm va entretenir en això perquè puc fer una tina ab la que m'imposi'l projecte que estem discutint.

Afirma que aquesta llei en res trava l'autonomia dels Municipis.

Respecte a la tutela dels Ajuntaments diré que'l senyor Moret, en son projecte de 1905 la marcava clarament, i ara lo que fa en aquest projecte es proclamant impedir que els governadors, a l'ampar d'aquella tutela, treuen la llibertat als Ajuntaments.

Se sospèn el debat, quedant l'orador en el de la paraula per demà, se dona compte del despatx ordinari i s'aixeca la sessió a dos quarts de vuit.

El senyor BURELL.—S. S. es un mestre; gracies per la lliçó, però hegeixi S. S. l'artíclol 34 de la Constitució.

(Rialles.)

El senyor SANCHEZ GUERRA.—Jo este disposat a discutir ab S. S. l'assumpte, però avui no'm va entretenir en això perquè puc fer una tina ab la que m'imposi'l projecte que estem discutint.

Afirma que aquesta llei en res trava l'autonomia dels Municipis.

Respecte a la tutela dels Ajuntaments diré que'l senyor Moret, en son projecte de 1905 la marcava clarament, i ara lo que fa en aquest projecte es proclamant impedir que els governadors, a l'ampar d'aquella tutela, treuen la llibertat als Ajuntaments.

Se sospèn el debat, quedant l'orador en el de la paraula per demà, se dona compte del despatx ordinari i s'aixeca la sessió a dos quarts de vuit.

El senyor BURELL.—S. S. es un mestre; gracies per la lliçó, però hegeixi S. S. l'artíclol 34 de la Constitució.

(Rialles.)

El senyor SANCHEZ GUERRA.—Jo este disposat a discutir ab S. S. l'assumpte, però avui no'm va entretenir en això perquè puc fer una tina ab la que m'imposi'l projecte que estem discutint.

Afirma que aquesta llei en res trava l'autonomia dels Municipis.

Respecte a la tutela dels Ajuntaments diré que'l senyor Moret, en son projecte de 1905 la marcava clarament, i ara lo que fa en aquest projecte es proclamant impedir que els governadors, a l'ampar d'aquella tutela, treuen la llibertat als Ajuntaments.

Se sospèn el debat, quedant l'orador en el de la paraula per demà, se dona compte del despatx ordinari i s'aixeca la sessió a dos quarts de vuit.

El senyor BURELL.—S. S. es un mestre; gracies per la lliçó, però hegeixi S. S. l'artíclol 34 de la Constitució.

(Rialles.)

El senyor SANCHEZ GUERRA.—Jo este disposat a discutir ab S. S. l'assumpte, però avui no'm va entretenir en això perquè puc fer una tina ab la que m'imposi'l projecte que estem discutint.

Afirma que aquesta llei en res trava l'autonomia dels Municipis.

Respecte a la tutela dels Ajuntaments diré que'l senyor Moret, en son projecte de 1905 la marcava clarament, i ara lo que fa en aquest projecte es proclamant impedir que els governadors, a l'ampar d'aquella tutela, treuen la llibertat als Ajuntaments.

Se sospèn el debat, quedant l'orador en el de la paraula per demà, se dona compte del despatx ordinari i s'aixeca la sessió a dos quarts de vuit.

El senyor BURELL.—S. S. es un mestre; gracies per la lliçó, però hegeixi S. S. l'artíclol 34 de la Constitució.

(Rialles.)

El senyor SANCHEZ GUERRA.—Jo este disposat a discutir ab S. S. l'assumpte, però avui no'm va entretenir en això perquè puc fer una tina ab la que m'imposi'l projecte que estem discutint.

Afirma que aquesta llei en res trava l'autonomia dels Municipis.

Respecte a la tutela dels Ajuntaments diré que'l senyor Moret, en son projecte de 1905 la marcava clarament, i ara lo que fa en aquest projecte es proclamant impedir que els governadors, a l'ampar d'aquella tutela, treuen la llibertat als Ajuntaments.

Se sospèn el debat, quedant l'orador en el de la paraula per demà, se dona compte del despatx ordinari i s'aixeca la sessió a dos quarts de vuit.

El senyor BURELL.—S. S. es un mestre; gracies per la lliçó, però hegeixi S. S. l'artíclol 34 de la Constitució.

(Rialles.)

El senyor SANCHEZ GUERRA.—Jo este disposat a discutir ab S. S. l'assumpte, però avui no'm va entretenir en això perquè puc fer una tina ab la que m'imposi'l projecte que estem discutint.

Afirma que aquesta llei en res trava l'autonomia dels Municipis.

Respecte a la tutela dels Ajuntaments diré que'l senyor Moret, en son projecte de 1905 la marcava clarament, i ara lo que fa en aquest projecte es proclamant impedir que els governadors, a l'ampar d'aquella tutela, treuen la llibertat als Ajuntaments.

Se sospèn el debat, quedant l'orador en el de la paraula per demà, se dona compte del despatx ordinari i s'aixeca la sessió a dos quarts de vuit.

El senyor BURELL.—S. S. es un mestre; gracies per la lliçó, però hegeixi S. S. l'artíclol 34 de la Constitució.

(Rialles.)

El senyor SANCHEZ GUERRA.—Jo este disposat a discutir ab S. S. l'assumpte, però avui no'm va entretenir en això perquè puc fer una tina ab la que m'imposi'l projecte que estem discutint.

Afirma que aquesta llei en res trava l'autonomia dels Municipis.

Respecte a la tutela dels Ajuntaments diré que'l senyor Moret, en son projecte de 1905 la marcava clarament, i ara lo que fa en aquest projecte es proclamant impedir que els governadors, a l'ampar d'aquella tutela, treuen la llibertat als Ajuntaments.

Se sospèn el debat, quedant l'orador en el de la paraula per dem